

עמ"ת 384/09/16 - מדינת ישראל נגד מ א

בית המשפט המחוזי בחיפה

02 ספטמבר 2016

עמ"ת 384-09-16 מדינת ישראל נ' א(עציר)

בפני עוררת נגד משיב
כב' השופט אברהם אליקים, סגן נשיא
מדינת ישראל
מ א (עציר)

החלטה

מבוא ותמצית המחלוקת

לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בחדרה (השופטת טל תדמור-זמיר) שניתנה במסגרת תיק מ"ת 53271-08-16 ולפיה הוחלט לשחרר את המשיב בתנאים מגבילים ולא לעוצרו עד תום ההליכים כבקשת העוררת.

1. למתלוננת ולמשיב הנשואים מזה 9 שנים, ארבעה ילדים. על פי הנטען בכתב האישום:

-בתאריך 13.8.2016 הכה המשיב את המתלוננת בשני אגרופיו בראשה, בהמשך סטר על לחיה.

-בתאריך 16.8.2016 תפס המשיב את כף ידה של המתלוננת בחוזקה, שם את רגלו על פניה ובהמשך תפס את ידיה בחוזקה והכה על ראשה עם ידיו, באותו מעמד נכנס המשיב למקלחת שם התקלח בנו בן ה-8, המשיב הטיח את ראשו של בנו לקיר וסטר על פניו בחוזקה.

בהתאם לכך הואשם המשיב בעבירות של תקיפה סתם-בן זוג- עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 ותקיפה סתם-קטין על ידי אחראי- עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר וביקש למקד את הדיון בשאלת שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

2. לאחר שבית משפט קמא שמע את טיעוני הצדדים ובחן את חומר החקירה, הוא הגיע למסקנה כי לא מדובר באלימות ברף הגבוה, המתלוננת והבן הקטין לא נזקקו לטיפול רפואי, לא נגרמו להם חבלות של ממש, והתקופה בה ננקטה האלימות נמשכה שלושה ימים. עוד התייחס בית משפט קמא לעובדה כי זו מעורבותו הראשונה והיחידה של המשיב בפלילים ולכן הגיע למסקנה כי מדובר במסוכנות ספציפית רק כלפי המתלוננת ובני משפחתו ולכן נשקלה חלופת מעצר.

עמוד 1

3. בית משפט קמא בחן את החלופה המוצעת על ידי ב"כ המשיב, מקום המרוחק כ-15 ק"מ ממקום מגורי המתלוננת ומשהתרשם כי ניתן לסמוך על שני דודיו של המשיב החליט לשחררו בתנאים מגבילים, שעיקרם שהיה במשך 24 שעות ביממה (עם חלון התאווירות בכל יום) בבית הדוד ובפיקוחם של שני הדודים.

4. העוררת שאינה שוללת שחרור לחלופת מעצר, הגישה הערר מאחר והיא סבורה כי בנסיבות אלו יש לבחון את החלופה בצורה מעמיקה יותר באמצעות שירות המבחן, תוך התייחסות לעמדת המתלוננת.

ביום הדיון הוצג מכתב ששלחה המתלוננת לפיו היא מתנגדת לשחרורו של המשיב, לדבריה היא מרגישה מאוימת ומפחדת, להערכתה המרחק בין ביתה למקום בו ישהה המשיב כ-4 ק"מ בלבד ולכן ביקשה שלא לשחררו או לשחררו למקום מרוחק יותר בפיקוח של איזוק אלקטרוני.

דיון

לאחר ששמעתי ובחנתי את טיעוני הצדדים, עינתי בחומר החקירה על מנת להתרשם ממסוכנותו של המשיב ובהתחשב בנתונים כולם ובעיקר באמון שנתן בית משפט קמא במפקחים, שוכנעתי כי דין הערר להידחות.

5. מקובלת עליי עמדת הסנגור לפיה את נסיבות ביצוע העבירות ניתן ללמוד רק מכתב האישום ולא מתיאורים אחרים ונוספים שהוזכרו במהלך החקירה במשטרה, אבל העוררת לא מצאה לכך בסיס מספק כדי לכלול אותם בכתב האישום.

6. לאחר שבחנתי טענות הצדדים, אני סבור כי לא נפל כל פגם בדרך בה בחר בית משפט קמא לפעול, דהיינו בחינת חלופת מעצר באופן ישיר ולא בעזרת שירות המבחן, ראו לעניין זה בש"פ 27/15 יונס נגד מדינת ישראל (15.1.2015):

"אמרנו דברים שאמרנו כדי להזכיר נשכחות ולהבהיר כי תסקיר המעצר, שנועד להיות כלי מסייע בידי בית המשפט, אינו בבחינת תסקיר-חובה. כפי שלבית המשפט שיקול דעת אם לאמץ או לדחות את המלצת התסקיר, כך יש לבית המשפט שיקול דעת אם להורות מלכתחילה על הזמנת תסקיר אם לאו".

משקל משמעותי יש לייחס לעובדה כי למשיב שהוא כבן 32 ונשוי למתלוננת כ-9 שנים אין עבר פלילי, המשפחה לא ידועה לרווחה, המתלוננת לא התלוננה בעבר על אלימות במשפחה, והאירועים כולם, הם אירועים נקודתיים שאירעו במהלך 3 ימים.

מעיון בחומר החקירה עולה כי קיים משבר חמור במערכת היחסים במשפחת המשיב (עליו ניתן ללמוד מהגרסאות השונות והסותרות, גרסת המשיב מול גרסת המתלוננת וילדיו, ראו למשל מסמך העימות בין השניים, מסמך מד, וגרסת הילדים, מסמכים מ, מא).

7. בית משפט קמא התרשם מהמפקחים ובחר חלופה רחוקה מרחק גאוגרפי סביר ולעניין שחרור גם במקרים של אלימות במשפחה ראו בש"פ 901/09 בקלה נגד מדינת ישראל (15.2.2009).

בנסיבות אלו שאין לעוררת טענה ספציפית נגד מי מהמפקחים או לגבי מיקום החלופה אין לי אלא להזכיר את שנקבע בבש"פ 2908/12 טוקוש נגד מדינת ישראל (18.4.2012):

"מלאכתו של בית המשפט, בשקלו האם ניתן לאיין מסוכנות באמצעות חלופת מעצר והאם ניתן ליתן אמון בנאשם, אינה נעשית על פי "נוסחה מתמטית", אלא היא בגדר "תפירה ידנית" (בש"פ 5564/11 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (לא פורסם, 8.8.2011)). בית המשפט מפעיל, לצד המדיניות השיפוטית והשיקולים הקבועים בדין, גם אינטואיציה, תחושת בטן, ניסיון וכו' (שם)".

משלא הצביעה העוררת על פגם כאמור ובהתחשב בנתונים כולם, אני מאשר את קביעת בית משפט קמא שהתרשם ישירות המפקחים והעריך כי ניתן לאיין מסוכנותו של המשיב בדרך של שחרורו כמתואר בהחלטה.

לאור כל האמור לעיל, הערר נדחה. המשיב ישתחרר בהתאם לתנאים שקבע בית משפט קמא.

ניתנה היום, כ"ט אב תשע"ו, 02 ספטמבר 2016, בנוכחות ב"כ העוררת עו"ד מיכאל בן חור, ב"כ הנאשם עו"ד עדי אבו עבד והנאשם בעצמו.